

Nemško. V Berlinu so preteklo soboto zaprli 130 topničarskih podčastnikov podčastniške šole ter odpeljali v devinsko trdnjavo. Govori se, da je med njimi nekaj anarhistov, vendar se temu oporeka. Dovolj puntarskega duha pa že imajo, ako predpostavljenih ne spoštujejo.

Rusko. Car je precej nevarno bolan; zlasti se je bati za njegovo življenje, ker neče vzeti nobenega zdravila. — V Varšavi je bilo več hišnih preiskav pri poljskih odličnjakih in so jih več zaprli. Rusi hočejo Poljake siloma porusiti; a sila nikjer ni dobra.

Bolgarsko. V pričo kneza in kneginje je nadškof Varnski blagoslovil dne 30. sept. prvi bolgarski poštni parnik za Crno morje. — Ministra Načević in Radoslavov sta odstopila. Novi minister za javno delo je postal Velčikov in za pravosodje Pešev. — Cankov, ki še vedno ne sme na Bolgarsko in biva v Belemgradu, je izvoljen za poslanca in se je sprijaznil s Stambolovom, seveda zoper kneza.

Turško. Roparjev je v Makedoniji vedno več. Pred kratkim pa se je osnovala četa krščanskih prostovoljcev, katera bo zasledovala te grabeže. Kristjani so sicer s tem zadovoljni, tudi višje oblastvo; toda bati se je, da bodo turška nižja oblastva delala ovire tem stražnikom.

Azija. Japonci pridno popravljajo ladje, ki so bile poškodovane pri zadnji bitki. Japonska armada, ki je Kitajce zmagala pri Pink-jangu, kakor smo pred 14 dnevi poročali, obrnila se je na severno stran in se bliža Mukdenu. Bržčas pa bode zima napravila premirje med Japonci in Kitajci.

Afrika. V Maroku je največ nemirov bilo pri Atlantskih gorah. V prvi vrsti so židovski trgovci morali čutiti jezo razdraženega ljudstva; sploh Maročani nič ne zaupajo tujcem. — Na otoku Madagaskar se ne pripravljajo samo Francozi na boj, ampak tudi Madagasi. Ti-le so dobili nedavno 36 topov z Angleškega, mnogo orožja naročili in izposodili si denarja.

Za poduk in kratek čas.

Kako so umirali nekateri brezverniki.

(Iz „Confession“ par l'Abbé Guillois.)

Boulanger (Bulanž), ki se je proslavil ali bolje rečeno oskrnil s svojo jako brezbožno in zapeljivo knjigo Antiquite dévoilée (odkrita starodavnost), skesal se je na smrtni postelji svojih grehov in hudobij. Poklical je k sebi kanonika Lambert-a od cerkve sv. Honorija, s katerim se je mnogo pogovarjal o verskih rečeh. Skesan in spreobrnjen umrl je Boulanger dne 16. kimoveca 1759. leta.

Leto prej je umrl Bonquer (Bonké), velik učenjak in ud kraljeve akademije znanostij, a tudi vstrajen bogotajec in brezverec. »Največjega duha je z njim akademija zgubila« bile so prve besede znanega d'Alembert-a, ko je zvedel, da je Bonquer mrtev. Ta Bonquer je bil tako nesrečen, da je že zgodaj sv. vero zapravljal. Celo svoje življenje je preganjal s peresom katoliško cerkev. Ko mu je voda že v grlo tekla, usmilil se ga je Večni ter mu poslal znamenitega pridigarja dominikane Laberthanie, ki je v svojih gorečih govorih zopet prižgal v otrpnelem srcu Bonquerovem luč prave vere. Prejšnji nevernik spovedal se je skesano, ali ob enem razložil pred navzočimi pričami tajne uzroke, ki so ga svoje dni na neprava, pogubna pota spravili: »Le pregrešno in strastno življenje me je spravilo ob vero. Ne

Spreobrnitev njegova je bila odkritosrčna in njegova smrt vspešna.

De Longle (Longl), je objavil celo vrsto brezbožnih spisov, med katerimi slovi najbolj »Potovanje po Španiji«. V tej knjigi skoraj ne najdeš strani, na kateri ne bi brezverni pisatelj udrihal po Kristusovi veri in po božjih namestnikih. Ko zboli, začne ga le vest peči in poln skerbij, kaj bo z njim po smrti, pokliče spovednika, on, ki se je že nad štirideset let ogibal spovednice. Skesal se je, prejel sv. zakramente umirajočih ter kmalu izdihnil dušo l. 1807.

Zanimivo je slovo, katero je vzel Toussaint (Toussén) na smrtni postelji od svojega sina. Toussaint izdal je med drugimi tudi znamenito delo »Des Moeurs«, ki je prav za prav poskus moralke ali navoslovja na brezverski podlagi. Ko ga je pa bolezen vrgla na smrtno posteljo, jela se mu je vest oglašati in poklical je k sebi duhovnika ter prejel sv. zakramente z vidno pobožnostjo. Ob enem je preklel vse svoje zmote, katere je razširjeval v svojih spisih in nagovoril svojega sina, rekoč: »Sin, poslušaj moje zadnje besede. Jaz nisem več daleč od trenutka, v katerem bom poklican na račun z Večnim. Hudo sem ga žalil celo svoje življenje in potreben sem njegove milosti. Kakor tisoče drugih, tako sem posebno tebe pohujševal s svojim slabim izgledom, s svojim brezbožnim življenjem, s svojim nevernim mišljenjem. Mi odpustiš vse to? Hočeš potrebno storiti, da mi tudi Bog odpusti? Si pripravljen, mojim dosedajnim naukom se odpovedati in se boljših poprijeti? Pri živem Bogu, nikdar nisem iz prepričanja preganjal sv. vere v svojih govorih, spisih in knjigah, svoj živ dan nisem iz prepričanja bil nevernik, ampak samo le zavoljo ljudi, ker je v našem času že tako bolj imenitno, bolj gosposko. Poklekni, da prejmeš od mene nevrednega očetovski blagoslov. Združi z navzočimi svojo molitev ter obljubi Bogu, da mojih zadnjih naukov ne boš pozabil in prosi ga usmiljenja!« Dalje ni mogel, življenja nit se mu je pretrgala. Zgodilo se je to l. 1788. (Konec prih.)

Smešnica. A: »Kakšna smrt je najlažja?« — B: »Če zmrzneš; kajti mirno zaspiš, in ko se zbudiš, vidiš, da si mrtev.«

Razne stvari.

(Cesarjev god.) Dne 4. oktobra so milostl. knezoškof v stolni cerkvi v Mariboru ob 9. uri peli veliko slovesno sv. mašo. Bog ohrani, Bog obvaruj nam cesarja, Avstrijo!

(Na god) milostl. knezoškofa Mihaela so peli ob 8. uri v stolni cerkvi v Mariboru preč. gospod stolni prošt Ignac Orožen slovesno sv. mašo, pri kateri je bilo mnogo pobožnih vernikov.

(Slovesna instalacija.) Milostlj. knezoškof bodo prihodnjo soboto, dne 6. oktobra, ob 8. uri slovesno instalirali v Mariborski stolni cerkvi novega stolnega dekana, preč. gosp. Lovrenca Herga. Bog živi!

(Dijaško semenišče) v Mariboru je dobilo lani novo, prostorno kapelo, letos pa so jo zmalali na presno ter so tudi nove klopi postavili va-njo. Milostlj. knezoškof dr. Mihael Napotnik pridejo prihodnji ponedeljek, dne 8. oktobra, blagosloviti novo delo; in tako bode to uzorno lepo svetišče krasen spomenik pok. knezoškofu dr. J. M. Stepschnegg.

(Zahvala.) Slavna posojilnica v Gornji Radgoni podarila je bralnemu društvu pri Kapeli 20 kron, za kar se ji s tem izreka javna srčna zahvala. Odbor.